

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Stati Grigore, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Stati Grigore XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 10.11.2016 – 14.06.2017 (prima instanță);*
- 2. 06.09.2017 – 25.10.2017 (instanța de apel);*
- 3. 25.01.2018 – 14.03.2018 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul central din 14 iunie 2017, Stati Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an, cu obligarea lui Stati Grigore să nu părăsească locul de trai fără acordul organului competent.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Stati Grigore, la 03.08.2016, aproximativ la ora 11:30, conducând automobilul de model „VAZ-2107” cu n/î XXXXX, pe str. Gudanov, în apropierea intersecției cu str. D. Cantemir, or. Drochia, nu a manifestat prudență sporită pentru a asigura securitatea circulației rutiere, prin ce a încălcat prevederile art. art. 45 pct. 1) lit. a), b), d), pct. 2), 46 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume neposedând cunoștințele necesare, prevăzute de Regulamentul Circulației Rutiere, neținând seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, deplasându-se pe un drum cu circulație pe sens dublu, care îl traversa pietonul Zaveruha Ecaterina XXXXX, a.n. XXXXX, locuitoare a or. XXXXX, str. XXXXX, ap. XXXXX, având obligația în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, totodată necesitând să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă persoane de vârstă înaintată, factori care sunt în legătură cauzală cu comiterea accidentului rutier în cauză, nu a raportat viteza transportului

său la situația rutieră, nelăsând spațiu liber între mijlocul său de transport și pietonul Zaveruha Ecaterina, din care motiv a tamponat-o.

În rezultatul accidentului rutier, pietonului Zaveruha Ecaterina i-au fost cauzate leziuni corporale ce se califică drept vătămare corporală medie, care a provocat dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, fără aplicarea pedepsei complementare.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat că prima instanță eronat i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or la urmărirea penală și în ședința de judecată a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul material cauzat în urma comiterii infracțiunii, iar partea vătămată a declarat că nu are pretenții de ordin material sau moral față de el, circumstanțe care în ansamblu implică posibilitatea stabilirii unei pedepse non-privative de libertate, fără aplicarea pedepsei complementare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2017, pronunțată integral la 22 noiembrie 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, constatând că prin apelul declarat sentința a fost supusă criticii în partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a considerat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și just individualizată, fiind luate în considerație circumstanțele cauzei și cele privind personalitatea inculpatului, și anume că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este căsătorit, din anul 2013 se află la evidența medicului psihiatru, nu se află la evidența medicului narcolog, este invalid de gradul II și anterior a fost supus răspunderii penale, antecedentele fiind stinse.

Astfel, instanța de apel și-a exprimat dezacordul cu motivele invocate de apelant, considerând că doar stabilirea pedepsei cu închisoare și a celei complementare, cu suspendarea condiționată a executării primei, va duce la atingerea scopurilor pedepsei penale.

În același context, instanța de apel a statuat asupra imposibilității satisfacerii solicitării apelantului, or potrivit certificatului eliberat de către Instituția Medico-Sanitară Centrul de Sănătate Drochia „Anatolie Mazniuc”, inculpatul este invalid de gradul II, ceea ce denotă că în privința acestuia nu poate fi stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de apel a conchis că prima instanță s-a conformat prevederilor legale ce reglementează instituția individualizării pedepsei și și-a motivat suficient soluția sub aspectul neaplicării față de inculpat a unei pedepse mai blânde.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, depus la 22 decembrie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate, fără aplicarea pedepsei complementare.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă că instanța de apel pripit a acceptat soluția adoptată de prima instanță și nu a luat în considerație că a recunoscut vina, s-a căit sincer, se

caracterizează satisfăcător la locul de trai, este căsătorit, din anul 2013 se află la evidența medicului psihiatru și este invalid de gradul II.

Recurentul menționează că, deși este invalid, poate lucra, or afecțiunea mintală nu este un impediment de natură fizică.

Suplimentar, recurentul critică poziția instanței de apel, care a statuat că atingerea scopurilor pedepsei penale este posibilă prin stabilirea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia și cu stabilirea pedepsei complementare, nefiind luat în considerație că antecedentele pentru infracțiunea săvârșită anterior sunt stinse, iar această infracțiune a fost comisă din imprudență.

Recurentul reiterează că a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul material cauzat în urma comiterii infracțiunii, iar partea vătămată a declarat că nu are pretenții de ordin material sau moral față de el, circumstanțe care în ansamblu implică posibilitatea stabilirii unei pedepse non-privative de libertate, fără aplicarea pedepsei complementare.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea solicitării sale, procurorul menționează că pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată în corespundere cu circumstanțele agravante și atenuante, precum și cu efectele acestora, astfel lipsind temeiuri de casare a deciziei instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Contrar argumentelor recurentului, Colegiul penal constată că instanța de apel, la aprecierea corectitudinii individualizării pedepsei de către prima instanță, a reținut că au fost luate în considerație circumstanțele cauzei și cele privind personalitatea inculpatului, și anume că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, este căsătorit, din anul 2013 se află la evidența medicului psihiatru, nu se află la evidența medicului narcolog, este invalid de gradul II și anterior a fost supus răspunderii penale, antecedentele fiind stinse.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus asupra imposibilității stabilirii față de inculpat a unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, reieșind nu doar din circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului care, pe lângă cele constatate, a fost tras la răspundere penală, antecedentele fiind stinse, ci și din faptul că, potrivit certificatului eliberat de către Instituția Medico-Sanitară Centrul de Sănătate Drochia „Anatolie Mazniuc”, inculpatul este invalid de gradul II.

Suplimentar, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat soluția și în privința necesității stabilirii față de inculpat a pedepsei complementare și, apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului în raport cu necesitatea asigurării atingerii scopurilor pedepsei penale, a statuat asupra corectitudinii soluției adoptate de prima instanță, care este justificată și motivată suficient.

În ansamblul constatărilor expuse, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel este pe deplin motivată sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului, ceea ce denotă că criticile aduse de recurent, și anume că soluția instanței de apel este motivată insuficient, nu sunt justificate. Astfel, din motiv că temeiul pentru recurs invocat în cerere nu și-a găsit confirmare, iar alte erori care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel nu s-au depistat, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Stati Grigore XXXXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2017, în propria cauză penală, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș